

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

ΩΣ ΜΗΔΕΙΑ, ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΤΟΥ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ Ο ΦΩΣΚΟΛΟΣ

Μέσα 'ς τὰ σκοτὶα μας δὴν ἄστροι ἐφάνης,
Τὴν τέχνην ἀνάστῃσες τὴ μακρονὴν
Π' ὅταν ὁ Αἰσχύλος μας κι' ὁ Ἀριστοφάνης
Εἶχαν τὸ θρόνον τους, μέσ' 'ς τὴ σκηνὴν !

Καὶ μέσ' 'ς τὰ μάτια σου, ἐκεῖνοι οἱ χρόνοι
'Ακόμα ἀθάνατοι φλογοβολοῦν,
Ξυπνᾶς τὴ Μήδεια, τὴν Ἀντιγόνη
Καὶ πάλι ἀθάνατα, σ' ἐμᾶς μιλοῦν.

Ἦ κλαῖς, ἢ χαιροδαί, ἢ λαχταρίζεις
Μὲ γλῶσσα Ὀλύμπια σ' ἐμᾶς μιλεῖς,
Τῆς τέχνης μάγισσα ὦ ! πῶς γνωρίζεις
Δάκρυα 'ς τὰ μάτια μας νὰ προκαλῆς

Μέσα 'ς τὰ θρύματα τοῦ Παρθενῶνος
Μάρμαρο ἄς εὔρουμε, λευκό, λευκό·
Σ' ἐκεῖνο ἄς γλύψουμε, ὅμοια σου εἰκόνα,
Παρόμοιο μέτωπο τόσο γλυκό.

Κι' ὅπως 'ς τὰ χέρια σου, μὲ τόση πάλιν
Τὸ νειό μας θέατρο γοργὰ ἀναζῆ,
Φειδῖαι ἄς γείνουμε γιὰ σὲ καὶ πάλιν
« Ἦ Τέχνη ἀθάνατη πρόπει νὰ ζῆ. »

Ἐ. Ζακύνθος.

Δ. Ι. ΜΑΡΓΑΡΗΣ
